

Den Indvending kunde tænkes gjort mod et saadant „Fællesinstitut“, at det kunde indtræffe, at Værkstedernes Krav med Hensyn til hurtig Udførelse af Prøver kom til at kollidere med andres Krav om at faa Prøver udført indenfor en rimelig Tid, en Indvending der alene rejser Spørgsmaal om den passende Størrelse for et saadant Institut. Ogsaa naar man har to adskilte Prøveanstalter kan man tænke sig Kapaciteten for hver især udnyttet til Grænsen.

Iøvrigt bemærkes, at Holdbarheden af denne Tanke om et Fællesinstitut i Virkeligheden foreligger belyst derigennem, at Søværnets Prøveanstalt, som det fremgaar af foranstaaende, foruden at fungere som Værkstedslaboratorium for Søværnet, tillige i et vist Omfang nyttiggør sine Apparater og sin Medarbejderstab gennem Prøver for andre, ogsaa for Private.

Udvalget er af den Opfattelse, at Tanken om et Fællesinstitut i hvert Fald ikke behøvede at strande paa tekniske Spørgsmaal, men der er ogsaa andre Hensyn at tage, f. Eks. Hensynet til en passende Beliggenhed. Dette Hensyn vilde komme stærkt frem, dersom man tænkte sig, at et Fællesinstitut tillige skulde virke som Laboratorium for en Undervisnings- og Raadgivningsanstalt som Teknologisk Institut.

Ved Spørgsmaalet om et Fællesinstitut, der ogsaa skulde befatte sig med praktisk Undervisning og Raadgivning, melder der sig naturligvis særlige Problemer; men man kan dog her henvide til, at f. Eks. Statsprøveanstalten forudsættes i et vist Omfang at medvirke ved Undervisning, jfr. foran, ligesom man kan anføre, at Teknologisk Instituts Laboratoriers Deltagelse i Undervisning og praktisk Raadgivning ikke forhindrer, at der de samme Steder udføres Prøver, hvis Resultater danner Grundlag for Domstolsafgørelser. Endvidere skal man anføre, at for saa vidt angaar den herværende Statsprøveanstalt har det været fremført som en Mangel, at der af Anstalten blev givet de paagældende for ringe praktisk Vejledning og Raad ved Meddelelse af Resultaterne af udførte Forsøg. Tilsvarende Mangel er — med Udgangspunkt i Ønsket om en Forbedring af Anstaltens Økonomi — i sin Tid paapeget overfor den schweiziske Statsprøveanstalt. Paapegelsen af Mangelen har medført, at man har ændret den schweiziske Anstalts Praksis i Retning af en større Imødekommenhed overfor det praktiske Livs Behov. Udvalget skal senere vende tilbage til dette Spørgsmaal, men nævner det her for yderligere at belyse, at de forskellige Hensyn meget vel lader sig forene, og for at understrege, at der ikke kan bygges alt for meget paa den Forskel i Formaal m. m., der er imellem de her omhandlede Institutioner og Laboratorier.

Udvalget skal under de foreliggende Omstændigheder, hvor der allerede foreligger tre selvstændige Institutioner, imidlertid ikke forfølge Tanken om mere radikale Omlægninger eller Sammenlægninger, men de anførte Synspunkter fører naturligt til den Opfattelse, at det maa være ønskeligt og muligt at arbejde hen imod et hensigtsmæssigt Samarbejde, saaledes at de samfundsmæssige Opgaver, som skal løses, indenfor de engang givne Rammer bliver løst paa en saadan Maade, at Udgifterne bliver mindst mulige, saavel hvor det drejer sig om Anskaffelsen af nye Apparater, Instrumenter og lign., som naar Talen er om de løbende Driftsudgifter.

Udvalget undlader ikke her at pege paa de forannævnte Eksempler paa Omraader, hvor et Samarbejde — grundet paa foreliggende Aftaler eller paa Praksis — allerede er indledet, saaledes mellem Søværnets Prøveanstalt og Teknologisk Institut og mellem dette og Statsprøveanstalten samt andre Statslaboratorier. Det er derhos overfor Udvalget blevet anført, at Samarbejdet i det store og hele er forløbet tilfredsstillende. For Statsprøveanstaltens Vedkommende har der, som foran nævnt, i flere Aar fundet et Samarbejde Sted med visse Laboratorier paa den polytekniske Læreanstalt, Universitetet m. m., et Samarbejde som man maa tillægge den største Betydning, baade i Henseende